



## ROZSUDOK

### V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **F. J.**, zastúpený advokátom: *JUDr. J. P.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/12454-70018/2008/993168-r zo dňa 28.08.2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/122/2008-50 zo dňa 29.09.2009, takto

#### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/122/2008-50 zo dňa 29. septembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

#### O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/12454-70018/2008/993168-r zo dňa 28.08.2008, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Dolný Kubín č. 657/230/15786/08/Krí zo dňa 13.05.2008, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej aj DPH) za zdaňovacie obdobie tretí štvrtrok 2005 vo výške 19 774,- Sk podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len zákon o DPH), keď daň uvedená v daňovom priznaní

bola vo výške 53 724,-- Sk, daň uvedená v dodatočnom daňovom priznaní 0,-- Sk, daň zistená daňovým úradom 73 498,-- Sk a rozdiel dane 19 774,-- Sk.

Krajský súd v Žiline v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu – Daňového úradu Dolný Kubín sú zákonné, sú v súlade s daňovými predpismi hmotnoprávneho a aj procesnoprávneho charakteru. Krajský súd sa stotožnil s rozhodnutím žalovaného, ktorý potvrdil prvostupňové rozhodnutie správcu dane považujúc za rozhodujúcu skutočnosť kúpnopredajnú zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a manželkou A. na jednej strane a Ing. I. B. na strane druhej, ktorej predmetom bol prevod časti spoluvlastníckeho podielu v podiele  $\frac{3}{4}$  do podielového spoluvlastníctva Ing. I. B., a to na nehnuteľnostiach – pozemku zastavané plochy a nádvorie CKN parc. č. X., č. X., č. X., č. X. v kat. území Z. a rozostavanej stavby – penziónu bez súpisného čísla, postavený na základe stavebného povolenia č. 98/07395 zo dňa 30.03.1998.

Prvostupňový súd zdôraznil, že vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam bol povolený dňa 29.09.2005, t.j. žalobca si skutočne podľa ust. § 49 ods. 2, resp. 5 zák. č. 222/2004 Z.z. mohol odpočítať daň len v rozsahu, ktorý zodpovedá použitiu na podnikanie, t.j. v rozsahu  $\frac{1}{4}$  uplatnenej DPH na dokladoch, čo zodpovedá zároveň spoluvlastníckemu podielu žalobcu na predmetnej nehnuteľnosti. V plnom rozsahu sa súd stotožňuje s právnym záverom prvostupňového správneho orgánu a aj žalovaného, že platiteľ dane, ktorý kúpi tovar a už pri kúpe vie, že tovar bude použitý aj na iný účel ako na podnikanie, neodpočíta si daň na vstupe v plnom rozsahu, ale len v rozsahu zodpovedajúcom použitiu tovaru na podnikanie (t.j. znižuje odpočítavanú daň už pri kúpe tovaru). Krajský súd poukázal na to, že daňová kontrola bola vykonaná i za obdobie tretieho štvrt'roku 2005, kedy rozhodujúcou skutočnosťou pre vydanie dodatočného platobného výmeru bola práve kúpnopredajná zmluva o prevode spoluvlastníckeho podielu  $\frac{3}{4}$  na uvedených nehnuteľnostiach resp. penziónu A.

Taktiež podľa názoru krajského súdu odvolací správny orgán sa v odvolaní správne vysporiadal aj s námietkou žalobcu, čo sa týka určenia neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 14.07.2005, ktorej sa domáhal v súdnom konaní, ktoré konanie bolo vedené pred Okresným súdom Dolný Kubín, a to tak, že uvedené konanie nemá vplyv na posúdenie veci v daňovom konaní s tým, že v čase výkonu daňovej kontroly táto zmluva bola platná. Navyše poukázal na to, že v konaní pred Okresným súdom Dolný Kubín sp. zn. 8C/6/2006, v ktorom konaní sa navrhovatelia F. J. a A. J. domáhali proti odporcovi Ing. I. B. neplatnosti kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 14.07.2005, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu  $\frac{3}{4}$  k nehnuteľnostiam – rozostavaná stavba penzión bez súp.č. postavená na pozemku KNC parc. č. X., č. X. a pozemky KN parc. č. X. zastavané plochy a nádvorie o výmere 375 m<sup>2</sup>, pozemok KN parc. č. X. zastavané plochy a nádvorie vo výmere 771 m<sup>2</sup>, pozemok parc. KN č. X. zastavané plochy a nádvorie o výmere 390 m<sup>2</sup> a KN parc. č. X. zastavané plochy a nádvorie o výmere 22 m<sup>2</sup> v kat. území Z., Okresný súd Dolný Kubín túto žalobu na základe rozsudku sp. zn. 8C/6/2006 zo dňa 30.01.2007 zamietol, pričom na základe odvolania žalobcu

Krajský súd v Žiline rozsudok súdu prvého stupňa rozsudkom č.k. 6Co/115/2007 zo dňa 23.01.2008 potvrdil.

Na základe uvedených skutočností, keď krajský súd preskúmal obidve rozhodnutia správnych orgánov a zistil, že tieto sú v súlade so zákonom, resp. aj postup správnych orgánov je súladný so zákonom, rozhodol podľa § 250j ods. 1 OSP a žalobu zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že so záverom súdu sa nemožno stotožniť, tento záver vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú dané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP.

Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom. Správca dane nesprávne vytkol žalobcovi porušenie § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z. z., podľa ktorého platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7.

Zmluvou zo dňa 09.01.1996 v bode 4 sa F. J. a I. B. dohodli na výstavbe penziónu, ktorý sa zapíše vo vlastníckom podiele  $\frac{1}{2}$  na každého účastníka zmluvy. V danom prípade bola podľa názoru žalovaného uzavretá medzi účastníkmi dohoda o založení spoluvlastníckych vzťahov k stavbe, ktorá má byť v budúcnosti postavená spoločnou činnosťou a k nehnuteľnostiam, na ktorých sa bude stavba nachádzať a bola dojednaná aj výška spoluvlastníckych podielov s tým, že po dokončení stavebného objektu bude zhotovené konečné vyúčtovanie stavby.

Zo zmluvy zo dňa 09.01.1996 nevyplýva, že účastníci chceli založiť podielové spoluvlastníctvo k stavbe s tým, že veľkosť podielov bude závisieť od miery pričinenia sa jednotlivých účastníkov dohody na postavení stavby. Naopak, z obsahu dohody je zrejmé, že vlastníctvo v rámci stavebného povolenia bude vedené na stavebníka F. J. a až po dokončení stavby sa prevedie spoluvlastnícky podiel v rozsahu 50%. A zároveň bude zhotovené aj konečné vyúčtovanie.

Pre posúdenie vzniku podielového spoluvlastníctva k domu alebo inej stavbe, postavenej spoločnou činnosťou viacerých osôb, je rozhodujúca dohoda uzavretá medzi týmito osobami o založení spoluvlastníckych vzťahov. Zmluva zo dňa 09.01.1996 o výstavbe penziónu sa nedá nazvať dohodou o založení podielového spoluvlastníctva k stavbe medzi I. B. a F. J. Táto dohoda upravuje postup financovania a prevedenia časti spoluvlastníctva po dokončení stavby.

Následne uzatvorenou kúpnu zmluvou zo dňa 14.07.2005 sa v skutočnosti nepredával spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach vo výške  $\frac{3}{4}$ -tiny za primeranú cenu zodpovedajúcu hodnote prevádzaného podielu, nakoľko Ing. I. B. už vlastne preinvestoval do nehnuteľnosti, vychádzajúc z uzavretej dohody o financovaní stavby 800 000 €, čo predstavuje v pomere k celkovým odsúhlaseným investíciám oboch účastníkov 800 000 € +

10 000 000,-- Sk dohodnutý podiel  $\frac{3}{4}$ -tín účasti na spoločných nehnuteľnostiach, a preto nemohlo kúpnu zmluvou dôjsť k platnej a účinnej novácii zmluvy zo dňa 09.01.1996.

Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 2C/44/2008 sa domáha aj určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam – penziónu A., kde žiada ako predbežnú posúdiť otázku absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.07.2005. Vzhľadom na právne dôsledky absolútnej neplatnosti je zrejmé, že v prípade úspechu v konaní na OS Námestovo bude mať rozsudok deklaratórny charakter, t.j. bude pôsobiť ex tunc (späťne), a teda takéto rozhodnutie bude relevantné aj pre prípadný záver správcu dane.

Vzhľadom na uvedené navrhol žalobca, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/122/2008-50 zo dňa 29.09.2009 zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

K podanému odvolaniu sa písomne dňa 29.10.2009 vyjadril žalovaný uvádzajúc, že po oboznámení sa s odvolaním žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Žilina sp.zn. 21S/122/2008-50 zo dňa 29.09.2009, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia žalovaného konštatuje, že toto odvolanie vo vzťahu k uvedenému rozhodnutiu neobsahuje skutočnosti, pre ktoré by mal byť uvedený rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušený.

K námietke žalobcu, že správca dane nesprávne vytkol porušenie § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov s poukazom na zmluvu zo dňa 09.01.1996 žalovaný uvádza, že na účely DPH je podstatné, či pri uplatňovaní nároku na odpočítanie DPH v čase prijatia zdaniteľného plnenia (nákupu tovaru alebo služby) platiteľ vie preukázať, že prijaté zdaniteľné plnenie v celom rozsahu použije na uskutočňovanie terajších alebo budúcich vlastných zdaniteľných obchodov ako platiteľ DPH.

Pri podávaní daňového priznania za predmetné zdaňovacie obdobie, v ktorom bol uplatnený odpočet DPH, ktorý je predmetom sporu, bola známa už aj ďalšia skutočnosť – okrem vyššie uvedenej zmluvy s I. B., a to, že bola podpísaná aj ďalšia zmluva zo dňa 14.07.2005, na základe ktorej bolo zrejmé, že F. J. môže uskutočňovať zdaniteľné plnenia v súvislosti s predmetnou nehnuteľnosťou v rozsahu zodpovedajúcom  $\frac{1}{4}$  (jeho spoluvlastnícky podiel). Túto skutočnosť bol povinný žalovaný zohľadniť pri odpočítaní DPH.

Konanie vedené pred Okresným súdom Námestovo, na ktoré je v odvolaní poukazované, nemá vplyv na posúdenie oprávnenosti odpočtu DPH v čase jeho uplatnenia.

Žalovaný má za to, že Krajský súd v Žiline v predmetnej veci rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi, že aplikoval a vykladal ustanovenia príslušných právnych predpisov správne a dospel k správne rozhodnutiu vo veci.

Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR vyniesol rozsudok, ktorým rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 21S/122/2008-50 zo dňa 29.09.2009 potvrdí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk), [www.supcourt.gov.sk](http://www.supcourt.gov.sk) verejne vyhlásil vo veci rozsudok postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP a potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, keďže dospel k záveru, že rozsudok Krajského súdu v Žiline je vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zákon č. 511/1992 Zb. v § 2 zakotvuje základné zásady daňového konania. Podľa tohto ustanovenia pri správe daní postupuje správca dane v konaní o daniach v súlade so všeobecne záväznými predpismi, chráni záujmy štátu a obcí a dbá pritom na zachovanie práv právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 2 ods. 2 cit. zákona správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň.

Podľa ust. § 2 ods. 3 citovaného zákona správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona daňovou kontrolou zamestnanec správcu dane zisťuje alebo preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti, a to u daňového subjektu alebo na mieste, kde to účel kontroly vyžaduje. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie účelu podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 6ea) Za daňovú kontrolu sa považuje aj kontrola oprávnenosti vrátenia dane alebo kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného zákona, 6eb) alebo kontrola

uplatnenia daňového bonusu podľa osobitného zákona, 6ee) alebo kontrola použitia tovaru oslobodeného od dane podľa osobitných zákonov.

Podľa § 15 ods. 13 uvedeného zákona daňová kontrola je ukončená dňom prerokovania protokolu s kontrolovaným daňovým subjektom alebo jeho zástupcom. Určenie dane podľa pomôcok (§ 29 ods. 6) je ukončené dňom prerokovania protokolu s daňovým subjektom alebo jeho zástupcom. Určenie dane dohodou je ukončené dňom spísania zápisnice o dohode o výške dane (§ 29 ods. 5). Dňom nasledujúcim po dni prerokovania protokolu alebo dňom nasledujúcim po dni spísania zápisnice o dohode o výške dane (§ 29 ods. 5) sa začína vyrubovacie konanie (§ 44); to neplatí, ak správca dane, ktorým je colný úrad, daňovou kontrolou zistí, že daňovému subjektu, ktorý nemá povinnosť podávať daňové priznanie podľa osobitných zákonov, 1b) za kontrolované zdaňovacie obdobie daňová povinnosť nevznikla. Doručenie protokolu podľa odseku 12 alebo spísanie zápisnice o dohode o výške dane (§ 29 ods. 5) sa považuje za úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane (§ 45 ods. 2).

Podľa § 44 ods. 1 uvedeného zákona vo vyrubovacom konaní určí správca daň, ktorá má byť daňovému subjektu vyrubená.

Podľa § 44 ods. 6 písm. b/ uvedeného zákona ak sa u daňového subjektu vykoná daňová kontrola alebo opakovaná daňová kontrola, správca dane vydá do 15 dní od jej skončenia (§ 15 ods. 13) dodatočný platobný výmer, ak sa daň zistená po daňovej kontrole odlišuje od dane uvedenej v daňovom priznaní alebo dodatočnom daňovom priznaní alebo hlásení alebo dodatočnom hlásení alebo ak sa daň zistená po opakovanej daňovej kontrole odlišuje od dane vyrubenej správcom dane po daňovej kontrole, alebo ak sa odlišuje od rozdielu dane v dodatočnom platobnom výmere.

Podľa ust. § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení účinnom v roku 2005, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa ust. § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení účinnom v roku 2005, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

- a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané,
- b) ním uplatnená zo služieb a z tovarov dodaných s inštaláciou alebo montážou dodávateľom alebo na jeho účet, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4 a ním uplatnená z tovaru, pri ktorom je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 7,
- c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,

d) zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru.

Podľa ust. § 49 ods. 5 zák. č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, v znení účinnom v roku 2005, platiteľ ktorý nadobudne hmotný majetok, ktorý je podľa osobitného predpisu odpisovaným majetkom, 26) a pri nadobudnutí tohto majetku predpokladá jeho použitie na účely svojho podnikania, ako aj na iný účel ako na podnikanie, sa môže rozhodnúť, že neodpočíta časť dane, ktorá zodpovedá rozsahu použitia hmotného majetku na iný účel ako na podnikanie. Ak sa platiteľ rozhodne, že neodpočíta časť dane, ktorá zodpovedá rozsahu použitia hmotného majetku na iný účel ako na podnikanie, nepovažuje sa použitie tohto hmotného majetku na iný účel ako na podnikanie v tomto rozsahu za dodanie tovaru za protihodnotu (§ 8 ods. 3) alebo dodanie služby za protihodnotu (§ 9 ods. 2). Ak platiteľ použije prijaté služby a nadobudnutý hmotný majetok iný ako hmotný majetok, ktorý je podľa osobitného predpisu odpisovaným majetkom, 26) na účely svojho podnikania, ako aj na iný účel ako na podnikanie, odpočíta daň len v pomere zodpovedajúcom rozsahu použitia na podnikanie k celkovému rozsahu použitia. Ustanovenie odseku 4 týmto nie je dotknuté.

Súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline po tom ako sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu, s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že nezistil dôvod na záver, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré podľa názoru senátu odvolacieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/122/2008-50 zo dňa 29.09.2009 stotožňuje v celom rozsahu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ žalobca namietal nepresne zistený skutkový stav veci, tak tu sa odvolací súd stotožňuje s rozsahom zisteného skutkového stavu tak, ako je opísaný v rozsudku krajského súdu, pričom konštatuje, že krajský súd vec aj správne právne posúdil.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že dňa 23.11.2006 bola začatá na základe oznámenia o výkone daňovej kontroly č. 657/320/43593/2006/Kan zo dňa 18.10.2006 okrem iného aj daňová kontrola DPH za obdobie tretieho štvrt'roku 2005.

Z obsahu protokolu bolo zistené, že v zdaňovacom období tretí štvrt'rok 2005 priznal platiteľ – žalobca daň z tovarov a služieb podľa § 8 a § 9 zákona č. 222/2004 Z.z. v celkovej výške 119 115,-- Sk. V kontrolovanom období si platiteľ odpočítal daň z tovarov a služieb v celkovej hodnote 67 347,-- Sk. V skontrolovanom zdaňovacom období si platiteľ odpočítal daň z tovarov a služieb v súvislosti s výstavbou penziónu v oblasti Z. v sume 26 365,-- Sk.

Správca dane na podklade zistení obsiahnutých v protokole znížil v riadku 14 daňového priznania výšku odpočítanej dane o sumu 19 774,-- Sk a celkove stanovil rozdiel DPH 19 774,-- Sk pre porušenie ustanovenia § 49 ods. 2 zákona č. 22/2004 Z.z., keď žalobca pri DPH uplatnenej v súvislosti s výstavbou penziónu nesplnil podmienku použitia na účely podnikania ako platiteľ. Ak platiteľ použije prijaté tovary na účely svojho podnikania, ako aj iný účel ako podnikanie, odpočíta daň len v pomere zodpovedajúcom rozsahu použitia na podnikanie k celkovému rozsahu použitia. Na základe uvedeného platiteľovi vzniklo v treťom štvrtroku 2005 v súvislosti s výstavbou penziónu právo na odpočítanie  $\frac{1}{4}$  uplatnenej DPH z dokladov v hodnotovom vyjadrení 6 592,-- Sk, keďže kontrolou bola zistená skutočnosť, že žalobca uzavrel s I. B. dohodu o spoločnom financovaní a zároveň dňa 14.07.2005 uzavrel aj kúpnu zmluvu, na základe ktorej previedol  $\frac{3}{4}$  spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti na I. B.. Uvedený prevod práv k nehnuteľnosti bol zapísaný do katastra nehnuteľností na LV č. 2578, podľa ktorého sa vlastníkom pozemku zastavaná plocha, nádvoria CKN parc.č. X., č. X., č. X., č. X. v katastrálnom území Z. sú J. F. a manželka A. v spoluvlastníckom podiele  $\frac{1}{4}$  a Ing. I. B., K. v spoluvlastníckom podiele  $\frac{3}{4}$ . Aj keď bol podľa predloženej zmluvy zámer spoluvlastníckych vzťahov v pomere  $\frac{1}{2}$  žalobca a  $\frac{1}{2}$  I. B., reálne F. J. zostal vlastníkom len  $\frac{1}{4}$  predmetných nehnuteľností, čo mu zakladá v budúcnosti vznik daňovej povinnosti v rozsahu  $\frac{1}{4}$  vynaložených nákladov z tovarov a služieb, ktoré použil v súvislosti s výstavbou penziónu A..

Keďže podľa ustanovenia § 49 ods. 2 a 5 zákona č. 222/2004 Z.z. žalobca mohol odpočítať daň len v rozsahu zodpovedajúcom použitiu na podnikanie, t.j. v rozsahu  $\frac{1}{4}$  uplatnenej DPH na dokladoch za tovary a služby použité na výstavbu predmetného penziónu A., čo zodpovedá spoluvlastníckemu podielu žalobcu na predmetnej nehnuteľnosti, je možné vyvodiť len jeden záver, že odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom Krajského súdu v Žiline, že platiteľ dane, ktorý kúpi tovar a už pri kúpe vie, že tovar bude použitý aj na iný účel ako na podnikanie, neodpočíta si DPH na vstupe v plnom rozsahu, ale len v rozsahu zodpovedajúcom tovaru použitému na podnikanie, čo v tomto prípade žalobca ako platiteľ DPH nerešpektoval.

Na podklade uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/122/2008-50 zo dňa 29.09.2009 ako vecne správny, keď zistil, že súdne konanie vedené na Okresnom súde Dolný Kubín sp.zn. 8C/6/2006 s predmetom konania – neplatnosť prevodu spoluvlastníckeho podielu k  $\frac{3}{4}$  nehnuteľnosti – rozostavaná stavba penziónu bez súpisného čísla, postavená na pozemku KNC parc.č. X., č. X. a pozemky KN parc.č. X., zastavané plochy a nádvoria o výmere 375 m<sup>2</sup>, pozemok KN parc.č. X., zastavané plochy a nádvoria o výmere 771 m<sup>2</sup>, pozemok KN parc.č. X. zastavané plochy a nádvoria o výmere 390 m<sup>2</sup> a KN č. X. zastavané plochy a nádvoria o výmere 22 m<sup>2</sup>, všetky nachádzajúce sa v katastrálnom území Z., účastníkmi konania boli na strane žalobcu F. J. a A. J. a žalovaným bol Ing. I. B., bolo právoplatne skončené, keďže Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom zo dňa 30.01.2007 žalobu zamietol a krajský súd v Žiline potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa rozsudkom sp.zn. 6Co/115/2007 zo dňa 23.01.2008.

Odvolačí súd na skutočnosť, že žalobca vedie ďalšie súdne konanie na Okresnom súde Námestovo sp.zn. 2C/44/2008 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam Penziónu A. neprihliadol, keďže obsahom odvolania nebola žaloba v tejto veci a nie je možné posúdiť, či predmetná vec v prípade úspechu bude mať zásadný význam pre posúdenie dodatočne vyrubenej DPH za obdobie tretieho štvrtroku 2005. Podľa spisovej značky uvedená žaloba bola podaná na Okresný súd v Námestove ešte v roku 2008, a preto o tejto veci mohol právny zástupca žalobcu informovať už prvostupňový súd už v žalobe, resp. v prvostupňovom konaní čo však neurobil. Z tohto dôvodu, keďže konanie v správnom súdnictve je ovládané koncentračnou a dispozičnou zásadou, v tomto štádiu odvolacieho konania na uvedené ako novú skutočnosť súd už nemohol prihliadnuť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 13. mája 2010

**JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.**  
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:  
Alena Augustiňáková